

[C. J. F. Sven.]

bestemmelser i Aktieloven, midlertidige som der staar, „indtil Borgerlig Straffelovs Ikrafttræden“. Nu troede jeg for det første, at vi allerede havde en borgerlig Straffelov, som er traadt i Kraft allerede i 1866, men bortset herfra: hvis Meningen er den — og det er det jo, jeg skal ikke forholde Tingets Medlemmer Hæmmeligheden —, at det er det nu af Folketinget vedtagne Forslag til en ny Straffelov, der er tænkt paa, saa ved man jo i dette Øjeblik ikke, om Landstinget vil vedtage det af Folketinget vedtagne Forslag i uændret Skikkelse, og kun under den Forudsætning forekommer der os at være formel Mening i at sætte ind i en anden Lov, at dennes Bestemmelser er afhængige af det endnu ikke i det andet Ting vedtagne Forslag. Vi finder det alene af formelle Grunde udelukket at lovgive paa den her angivne Maade. Man kan efter vort Skøn ikke henvise til en Lov, der ikke er vedtaget, og om hvis Vedtagelse man i alt Fald formelt intet som helst ved. Det skaber Usikkerhed. I Forvejen klages der over, at der af de to Ting udvises en vis Skødesløshed ved Lovgivningsarbejdet, og derfor bør man ikke selv, sort paa hvidt, give Udtryk for en Formløshed som den, her er Tale om. I øvrigt mener vi, at de Straffebestemmelser, der findes i den nu-gældende Aktielov, er fuldt tilstrækkelige, og at de Skærpselser, man har indført i Forslaget, aldeles ikke er nødvendige.

Jeg skal altsaa henstille, at man ved den nu stedfindende Afstemning vil gaa imod de tre af mig nævnte Ændringsforslag, Nr. 26, Nr. 39 og Nr. 40.

Korsgaard: Der er tre af de foreliggende Ændringsforslag, som jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger til.

Ændringsforslaget Nr. 23 forstaar jeg saaledes, at man har forsøgt paa at dele Ansvaret mellem Direktionen og Bestyrelsen paa rette Maade, idet den gældende Lov jo i al Almindelighed praktisk talt kun taler om Bestyrelsens Ansvar. Jeg er imidlertid noget i Tvivl om, at den Udformning, der har fundet Sted — det er maaske ikke muligt at skabe den bedre, det lader jeg staa hen —, i Virkeligheden skaber stor Klarhed, specielt over, hvor langt en Bestyrelsens Ansvar gaar. (Uro i Salen. Formanden ringer.) Ja, jeg henstiller til den højtæredede Minister at skænke mine Udtalelser en lille Smule Opmærksomhed, da det jo ikke er muligt at læse dem bagefter, idet jeg gaar ud fra, at denne Behandling i Virkeligheden bliver Slutstenen, saaledes at jeg forstaar,

at man ikke senere kan komme tilbage til det, jeg har udtalt. — Altsaa, jeg forstaar den paagældende Paragraf saaledes, at man har forsøgt at bestemme, hvad Bestyrelsen egentlig skal passe paa. Jeg forstaar altsaa ogsaa Lovforslaget saaledes, at det i og for sig skulde gøre det klarere end den Lov, man har. Men, som sagt, jeg synes alligevel, at saaledes som Forslaget er formet, bliver der et betydeligt — om jeg saa maa kalde det — juridisk Ansvar for Bestyrelsen ved ogsaa at skulle gaa i Detailler med Hensyn til at passe Forretningen. Og her vil jeg gerne stille et positivt Spørgsmaal: Er det Meningen med Bestemmelsen, at man kan delegere et enkelt eller maaske flere af Bestyrelsens Medlemmer til at føre dette særlige Tilsyn? Er det Meningen med denne Bestemmelse, at hvis man gør det, fritager man de andre Bestyrelsesmedlemmer for et Ansvar, som de ellers kunde have? Jeg har den Opfattelse, at man herved vil befri de almindelige Bestyrelsesmedlemmer for et vist Ansvar, og hvis den Opfattelse er rigtig, gaar jeg egentlig ud fra, at alle Aktieselskabers Bestyrelser i Fremtiden maa delegere et eller flere af deres Bestyrelsesmedlemmer til at føre dette specielle Tilsyn, saaledes at de i Virkeligheden bliver en Slags kommitterede i Selskabet. Jeg skal ikke udtale mig hverken for eller imod denne Ordning. At den vil komme til at koste de paagældende Selskaber noget, anser jeg for utvivlsomt, men jeg kan paa den anden Side meget vel indrømme, at det, at enkelte af Bestyrelsesmedlemmerne følger Selskabets Drift overordentlig nøje, kan have sin store Betydning. Men, som sagt, jeg spørger, om ikke dette maa være Meningen med Lovforslagets Bestemmelser, at almindelige Bestyrelsesmedlemmer i givet Fald befries for en hel Del af deres Ansvar.

Til Ændringsforslag Nr. 26, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven jo har udtalt sig om, vil jeg gerne gøre den almindelige Bemærkning, at jeg tror, det vil blive overmaade vanskeligt at rekonstruere et Selskabs Forhold Aar tilbage, saaledes at det overhovedet kan blive muligt at konstatere, om Selskabet paa det daværende Tidspunkt var insolvent eller ej. Men med Hensyn til Spørgsmaalet insolvent synes jeg, der er to Punkter, som altid efter de Erfaringer, jeg har, vil trænge sig paa. Det er for det første Spørgsmaalet om, hvorledes man skal takserer Debitorer. Hvis en Bestyrelse i god Tro sætter sit Navn under et Regnskab — og det er jo Forudsætningen for Ændringsforslag Nr. 26 —, betyder det næsten altid dette, at hvis De-